

**BIBLIJSKO - MOLITVENA ZAJEDNICA
SVETI PETAR I PAVAO**

ISUS OBJAVITELJ OCA

U vremenu, koje je prethodilo Objavi, čovjek je zamišljao Boga u dometu svoje spoznaje. To je bio Bog religije, skriveni Bog kojega čovjek prepoznaje u velikoj knjizi prirode i u vlastitoj nesavršenosti i konačnosti. Čovjek ga je zamišljao kako je najbolje znao i mogao. Povijest čovjekove religijske svijesti svjedoči o pojedinim etapama, sve višim i savršenijim.

Kod Židova susrećemo elemente religijske svijesti pomiješane s vjerom Boga koji se objavljuje Abrahamu. Kod njih je Bog Kralj, Kralj nad kraljevima, onaj koji sjedi na prijestolju, Sabaot (Gospodin nad vojskama), Elohim (Množina od El –Bog), onaj koji se srdi, osuđuje, kažnjava, osvećuje se do u sedmo koljeno.

Bog je Otac

Isus ne objavljuje takvog Boga, Njegov najtemeljniji izričaj o Bogu jest da je Bog - Otac. Isus objavljuje Boga koji ljude ljubi, brine se za njih, sve želi spasiti i k sebi pozvati. Teško je u jednom razmišljanju reći sve što je Isus objavio o Ocu, pa ćemo se stoga ograničiti samo na određeni broj poruka:

Bog je Isusov Otac

1. Isus objavljuje Oca kao svog Oca. To je njegov pravi Otac, kojega jedino on poznaje i očituje ga kome hoće (Mt 11,27). Oni su međusobno tako povezani da su jedno i zato netko tako ne pozna Oca kao Sin (Isus), niti tko tako pozna Sina kao Otac (Iv 10,30 i Lk 10,22). Stoga je Isusova riječ o Bogu Ocu apsolutno mjerodavna i autentična. Isus je za nas očitovanje Boga Oca, kako Ivan apostol kaže u svojem Evanđelju:

Boga nitko nikada ne vidje: Jedinorođenac – Bog – koji je u krilu Očevu, on nam ga obznani. (Iv 1,18)

Zbog te velike blizine Isus mu se obraća s **Abba!**, čiji je korijen u prvim glasovima koje malo dijete upućuje ocu, nešto kao naše 'tata'. O Isusu kao Sinu Božjemu bit će više govora u razmišljanju: ROĐEN OD BOGA.

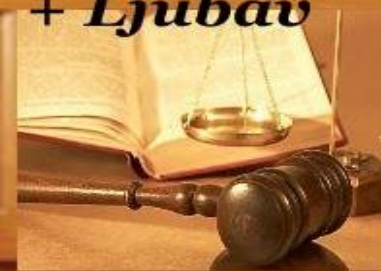

Očevo kraljevstvo

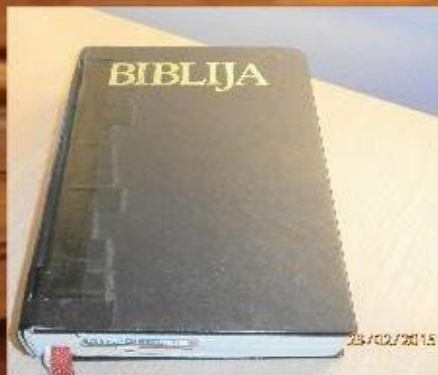
2. **Kraljevstvo Božje, novi Božji svijet koji s Isusom dolazi jest Očevo djelo.** Isus će ga često nazivati samo 'djelo' (usp. Iv 4,34; 17,4). Otac je prvi, On je taj koji želi ovdje na zemlji, u srcima ljudi graditi novi svijet, Isus sav, cijelim svojim bićem stoji iza tog Očevog djela, ono je njegova svakodnevna 'hrana' (Iv 4,34). Da bi to što bolje ostvario, Isus često moli, razgovara s Ocem o 'djelu' koje treba izvršiti, jer svaki dan donosi novu situaciju i stavlja ga u nove odnose. Znao je moliti i po čitavu noć, osobito prije važnijih odluka: prije izbora apostola, pred početak javnog djelovanja, ili ustati rano ujutro dok su još apostoli spavali i povući se na molitvu.

*Milost + Pravda
+ Ljubav*

OTAC

SIN

DUH SVETI

Ovdje svakako treba istaknuti, budući da smo već govorili o Kraljevstvu Božjem, da ni pojedini Isusov učenik, kršćanin ne može uspješno biti graditelj Kraljevstva Božjega i slijediti Isusa ako trajno nije u 'dosluhu' s Ocem po čestoj molitvi u kojoj sebe i svoj život otvara Ocu. Ovdje se valja podsjetiti i na molitvu koju je Isus naučio svoje učenike, mi je danas radi toga zovemo 'molitvom Gospodnjom' a to je Očenaš. To je molitva upravljena Ocu, u kojoj molimo za dolazak njegovog Kraljevstva izražavajući prošnje da proslavi Ime svoje, da vršimo njegovu volju, da svi imaju kruha, da oprostimo jedni drugima kako on nama trajno prašta i da pobijedimo zlo. U životu kršćanina ili zajednice ta molitva mora zauzimati posebno povlašteno mjesto.

OČENAŠ

MOLITVA NAD MOLITVAMA

Imamo zajedničkog Oca s Isusom

3. **Isusov Otac je i naš Otac.** Isus o svojem Ocu govori kao i o našem nebeskom Ocu. I to ne u nekom slikovitom, prenesenom smislu. Dapače suprotno! Otac naš nebeski je toliko jedinstveno i istinski naš Otac da pred tom činjenicom blijedi ovo naše zemaljsko očinstvo (usp. Mt 23,9). Do koje je dubine to istina, ističe Pavao u svojem pismu (poslanici) Galaćanima gdje veli:

'A budući da ste sinovi, odasla Bog u srca vaša Duha Sina svoga koji kliče: Abba! Oče!' (Gal 4,6).

**"Tek kad osjetiš dodir..
onoga koga voliš.....
shvatiš da krila mogu...
da budu i nečije ruke..."**

Naš Abba!

Svom se Ocu obraćamo prisno, obiteljski: Abba! Kao što je činio Isus za vrijeme svojeg zemaljskog života. To je Otac kojega možemo sve moliti:

'Ištite i dat će vam se! Tražite i naći ćete! Kucajte i otvorit će vam se!... Ta ima li koga među vama da bi svom sinu ako ga zaište kruha, kamen dao? Ili ako ribu zaište, zar će mu zmiju dati? Ako dakle vi, iako zli, znate dobrim darima darivati djecu svoju, koliko li će više Otac vaš, koji je na nebesima, dobrima obdariti one koji ga zaištu!' (Mt 7,7-11)

Koje li blizine i dobrote! Zašto smo često tako tjeskobni u životu, a imamo Oca koji nas ljubi i brine se za nas!?

4. Naš nas Otac ljubi i brine se za nas. Isus ne želi da budemo kao pogani, kao oni koji ne poznaju Boga i koji su zabrinuti za svoj život, što će jesti ili piti ili u što će se obući! Naučimo od ptica i ljiljana: tko hrani ptice koje niti siju niti žanju, ako ne Otac. A koliko smo mi vrijedniji od ptica? A tko zaodijeva ljiljane onom čarobnom ljepotom, ako ne naš Otac. Kako bi onda nas zapustio, kojima jer očitovao toliku ljubav i poslao svojega Sina!? (usp. Mt 7,7-11). Isus nas poziva da svoj život živimo iz povjerenja u svojega Oca, u njegovu providnost, jer ako je tako jaka ljubav zemaljskih očeva prema svojoj djeci, koliko je veća, dublja i jača ljubav Oca našega nebeskoga prema nama svojoj djeci.

Nitko nije isključen!

5. **On je Otac svih ljudi** i svi ljudi su njegova djeca. Bez obzira da li ga poznaju ili ne poznaju, bez obzira da li su dobri ili zli – na svim ljudima počiva ljubav i dobrota Očeva. O tome nam Isus nepobitno svjedoči, tražeći da i mi tako ljude prihvaćamo i ljubimo. Bez obzira da li su nam dobri ili zli, bez obzira da li su nam prijatelji ili neprijatelji njih sve Otac ljubi pa ih i mi trebamo s ljubavlju prihvatiti.

UISTINU, BOG JE TAKO

Ljubio

SVIJET TE JE DAO SVOGA SINA
JEDINOROĐENCA.

Iv 3. 16

Ni u jednoj drugoj stvari Isus ne traži da budemo savršeni kao njegov i naš Otac, već upravo u ovom širokom prihvaćanju ljudi s ljubavlju, jer Otac naš daje svoje sunce i dobrima i zlima, i kišu svoju daruje i jednima i drugima (usp. Mt 5,48). U prihvaćanju ljudi moramo imati široko srce i u milosrđu i ljubavi nasljedovati Oca (usp. Lk 6,35-36). Stoga je to za sve Isusove učenike **tip ponašanja** i svjedočenje za Oca u ovom svijetu. Nitko ne smije biti isključen! O tome više u razmišljanju: ISUS OBJAVITELJ ČOVJEKA.

Otac koji oprašta

6. **Bog je Otac naš koji nam oprašta!** Možda Isus ništa do te mjere nije naglasio kao opraštanje kojim nas Otac trajno okružuje jer smo grešnici potrebni trajno njegovog oprostjenja. Dosta je pogledati Isusove slike o izgubljenoj ovci, o izgubljenoj drahmi, o izgubljenom sinu (pročitaj kod Luke cijelu 15 glavu i analiziraj). I ne samo da oprašta, već nas traži, izlazi na puteve našega života i kad nas nađe raduje se više nego li zbog 99 pravednih kojima ne treba oprostjenja. To je Otac! Čovjek mu se može sa svoje stranputice vratiti kadgod želi. Uvijek će naići na radost Očevu i zagrljaj oprostjenja! Da li prihvaćamo ovu Isusovu objavu Oca, ili još uvijek imamo u svijesti Boga koji se ljuti, odbacuje?

'Klauzula' Očevog oprostjenja

Ali zato Isus i od nas traži da jedni drugima praštamo, jer su naše krivice jednih prema drugima daleko manje i neusporedive prema onome što smo dužni Ocu koji nam trajno oprašta. Da bi to ilustrirao, Isus je ispričao o dva dužnika od kojih je jedan bio dužan kralju i to ogromnu svotu i kralj mu je to oprostio, a drugi je bio dužan ovom prvom i to sitnu svotu (Isus je namjerno uvećao i smanjio svote, kako bi što drastičnije prikazao okrutnost onog prvog dužnika!), ali mu taj – koji je od kralja doživio toliko oprostjenje duga – nije htio tu sitnicu oprostiti.

Kad je to čuo kralj, pozvao je tog okrutnog dužnika, stavio mu je pred oči njegov čin i bacio ga u tamnicu dok ne isplati svega duga. 'Tako će – dodaje Isus – Otac učiniti vama, ako svaki od srca ne oprostí svojemu bratu!' (svakako pročitaj čitav tekst kod Mt 18, 23-35). tu želju i potrebu da sjedni drugima opraštamo stavio je Isus kao 'klauzulu' u molitvu Ocu koju nas je naučio. Neka nam Otac tako oprostí, kako i mi jedni drugima opraštamo!

**"I otpusti nam duge naše
kako i mi otpuštamo
dužnicima našim.**

**~~I ne uvedi nas u napast,~~
nego izbavi nas od zla."**

